dosarul nr. 3CA-174/2024 /2-24145352-38-3-18122024-1/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10 aprilie 2025
mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central,

Judecătorul, Alina Balan, (unipersonal), a examinat în baza materialelor anexate la dosar, în procedură scrisă, în ordinea contenciosului administrativ, cauza la cererea de chemare în judecată depusă de reclamantul Gunn Oleg împotriva Primarului or. Șoldănești cu privire la obligarea Primăriei or. Șoldănești să expedieze în adresa reclamantului răspuns la petiția G-155/24 din 11 iunie 2024,

A c o n s t a t a t :

Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei.

La 18 decembrie 2024, reclamantul Gunn Oleg, a sesizat Judecătoria Orhei cu cerere de chemare în judecată către Primarul or. Șoldănești cu privire la obligarea Primăriei or. Șoldănești să expedieze în adresa reclamantului răspuns la petiția G-155/24 din 11 iunie 2024.

Reclamantul, Gunn Oleg, în motivarea acțiunii invocă că, la 11 iunie 2024 sub nr. G-155/24 la Primăria or. Șoldănești a fost înregistrată petiția reclamantului Gunn Oleg la care până în prezent nu a fost expediat nici un răspuns.

În drept au fost invocate prevederile art. art. 5, 6, 9, 17, 18 și 20 din Codul administrativ.

Solicită reclamantul Gunn Oleg, recunoașterea dreptului pretins; obligarea Primăriei or. Șoldănești să expedieze în adresa reclamantului Gunn Oleg răspuns la petiția nr. G-155/24 din 11 iunie 2024 și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în acest proces.

Poziția părții pârâte,

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 9 ianuarie 2025, a fost obligat pârâtul să prezinte instanței de judecată, termen de 15 zile de la data comunicării prezentei încheieri, concomitent cu referința dosarul administrativ (în numărul necesar pentru toți participanții la proces) (actele care au stat la baza emiterii actului administrativ) și alte documente pe care le deține și să acorde informațiile relevante speței deduse judecății, încheiere recepționată contra semnătură la 15 ianuarie 2025. (f.d.24)

La 3 martie 2025, de către instanța de judecată a fost expediată interpelare repetată către Primăria or. Șoldănești, prin care pârâtul a fost obligat, să prezinte referința și copia dosarului administrativ care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat, precum și alte acte/înscrisuri pe care le consideră necesare pentru judecarea cauzei, fiind avertizat despre aplicarea sancțiunilor, în caz de neexecutare. (f.d.28), interpelarea fiind recepționată la 5 martie 2025, conform avizului de recepție a corespondenței. (f.d. 29)

La 19 martie 2025, Judecătoria Orhei, sediul Central a emis încheiere prin care a fost prelungit termenul de judecare a cauzei cu 3 luni, din motiv că partea pârâtă nu a prezentat actele relevante cauzei solicitate în mod repetat, acordându-i se în acest sens termen suplimentar de 10 zile pentru prezentarea referinței și dosarului administrativ./f.d.31-32/

Prin neprezentarea probelor necesare examinării cauzei, judecătorul constată o atitudine necorespunzătoare a pârâtului în exercitarea obligațiilor sale procedurale, care determină tergiversarea judecării cauzei în termen rezonabil.

Judecătorul a notificat pârâtul în mod repetat asupra posibilității aplicării sancțiunilor pecuniare, prevăzute de Codul administrativ, în cazul în care ultimul nu va se va conforma actului judecătoresc.

Normele procesuale obligă părţile și persoanele de la care instanța judecătorească a solicitat prezentarea probelor, să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale, stabilind că, instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În conformitate cu art. 221 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile administrative sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice și să acorde informații.

Alin. (3) al articolului citat stabilește că dacă autoritatea publică nu îşi îndeplinește obligația de prezentare a documentelor sau a dosarelor ori de acordare a informațiilor, instanța de judecată poate aplica în privința autorității publice şi/sau conducătorului acesteia o amendă în mărime de la 100 la 500 de unităţi convenționale, inclusiv în mod repetat, în condițiile prescrise de norma menționată.

Din circumstanțele stabilite, confirmate prin probele anexate la dosar, se deduce că, autoritatea publică pîrîtă, nu și-a onorat obligația de prezentare a documentelor nici după a doua solicitare pînă la emiterea prezentei încheieri; autoritatea pârâtă a fost înștiințată prealabil repetat despre o eventuală aplicare a sancțiunilor prevăzute de Codul administrativ. Prin urmare, judecătorul consideră necesară aplicarea amenzii în privința autorității pârâte în mărime de 300 unități convenționale.

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

Admisibilitatea acțiunii: Conform art. 2 alin. (1) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 18 din Codul administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Totodată, conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia. În sensul art. 20 și art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți

stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art. 5 din Codul administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Prin prisma art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Astfel, prin urmare, este de menționat că, reclamantul Gunn Oleg s-a adresat cu cerere către Primarul or. Șoldănești prin care a solicitat expedierea în adresa reclamantului răspuns la petiția G-155/24 din 11 iunie 2024.

Ulterior, constatând că nu a revendicat un răspuns la solicitarea indicată, considerând a fi încălcate prevederile art. 5, 6, 9, 17, 18 și 20 Cod Adminsitrativ, a înaintat o cerere de chemare în judecată la data de 18 decembrie 2024.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată inter alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Potrivit art. 17 din Codul administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Astfel, instanța menționează că la art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în

contencios administrativ. Noțiunea „revendică încălcarea” nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului”. ”Revendicarea încălcării” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond. Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

Este de notat că, partea reclamantă (solicitantul) revendică informații care se pretind că nu au fost oferite de partea pârâtă (furnizorul), prin urmare pretențiile respective sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ în lumina prevederilor art. 39, 189 și art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ.

Ținând cont de obiectul acțiunii și având în vedere prevederile art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, examinarea prezentei cauze ține de competența Judecătoriei Orhei (sediul central), or obiectul acesteia nu se regăsește în excepțiile de la alin. (2) și (3) a art. 191 din Codul administrativ.

Prin urmare, acțiunea în contencios administrativ a fost înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale.

În continuare, art. 25 din Legea privind accesul la informațiile de interes public prevede că orice persoană care revendică dreptul de acces la informațiile de interes public poate contesta în instanța de judecată orice acțiune sau inacțiune a furnizorilor de informații prin care s-au încălcat prevederile prezentei legi. Contestarea acțiunilor sau inacțiunilor furnizorilor de informații se realizează prin depunerea unei acțiuni în contencios administrativ, care se înaintează și se examinează în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, cu excepțiile și completările stabilite de prezenta lege.

În partea ce ține de procedura contenciosului administrativ, toți furnizorii de informații sunt asimilați autorităților publice. Acțiunea în contencios administrativ se înaintează în decurs de 30 de zile de la data comunicării răspunsului furnizorului de informații. Dacă furnizorul de informații nu soluționează cererea în termenul prevăzut la art. 19, acțiunea în contencios administrativ poate fi înaintată în decursul unui an de la data expirării termenului.

Litigiul dedus judecății este exceptat de la obligativitatea tranșării prejudiciară în conformitate cu art. 25 alin. (2) din Legea privind accesul la informațiile de interes public combinat cu art. 163 lit. c) din Codul administrativ.

Aferent temeiniciei acțiunii.

În temeiul art. 224 alin. (1) din Codul administrativ, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În temeiul art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege. În temeiul art.225 alin.(4) din Codul administrativ, alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sînt reglementate expres prin legi speciale.

În temeiul art. 93 alin. (1) – (3) din Codul administrativ, (1) fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția, (2) prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale, iar (3) reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Instanța de judecată constată că, informația solicitată se încadrează în prevederile art. 7 din Legea cu privire la accesul la informație de interes public, care se realizează prin următoarele forme: **a) transparență proactivă** – diseminarea, din oficiu, a informațiilor de interes public, în special prin publicarea acestora pe paginile web oficiale ale furnizorilor de informații în

modul prevăzut la cap. II; **b) comunicarea informațiilor de interes public la cerere în modul prevăzut la cap. III.**

În același timp, se constată că, informațiile solicitate nu constituie informație cu accesibilitate limitată, respectiv refuzul neîntemeiat al autorității publice în calitate de furnizor de informație constituie încălcare a legislației privind accesul la informațiile de interes public.

Ori, în temeiul art.4 din Legea nr.148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public, în sensul prezentei legi, informații de interes public sunt toate informațiile deținute de furnizorii de informații, indiferent de suportul de stocare (pe hârtie, în formă electronică sau în orice alt format) – respectiv argumentele pârâtului în acest sunt bazate pe interpretarea și aplicarea eronată a Legii.

În temeiul art.5 din Legea nr.148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public, **furnizorii de informații sunt: a) autoritățile publice;** b) instituțiile publice; c) întreprinderile de stat și întreprinderile municipale; d) persoanele juridice de drept privat controlate de furnizorii de informații prevăzuți la lit. a)–c), în conformitate cu art. 203 alin. (3)–(7) din Codul civil nr. 1107/2002; e) persoanele juridice de drept privat care prestează servicii publice, servicii publice de gospodărie comunală sau servicii de decontare; f) întreprinderile energetice care desfășoară activități în domeniul gazelor naturale, al energiei electrice sau al energiei termice; g) asociațiile profesionale și organele de autoadministrare, constituite prin lege, ale profesiilor din sectorul justiției; h) partidele politice.

În temeiul art.6 din Legea nr.148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public, **orice persoană fizică sau juridică are dreptul la accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege**. (2) Furnizorii de informații sunt obligați să asigure accesul la informațiile de interes public, în formele și condițiile prevăzute de lege – **obligație încălcată de către pârât.**

În temeiul art. 13 alin.(1)-(2) din Legea nr.148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public, orice persoană fizică sau juridică (în continuare – *solicitant*) are dreptul să solicite și să obțină informații de interes public în condițiile legii, prin înaintarea unei cereri de comunicare a informațiilor de interes public (în continuare – *cerere*). (2) Furnizorii de informații sunt obligați să comunice informațiile de interes public solicitate, în condițiile legii.

În temeiul 14 alin.(1) din Legea nr.148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public, Cererea se înaintează furnizorului de informații și poate fi: a) transmisă în formă electronică; b) depusă în scris sau expediată prin poștă; c) adresată verbal (direct sau prin telefon).

În temeiul art.16 din Legea nr.148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public, Cererea conține următoarele elemente obligatorii: a) numele și prenumele sau denumirea solicitantului; b) adresa poștală a solicitantului, precum și adresa poștei electronice dacă se solicită răspuns pe această cale; c) denumirea furnizorului de informații; d) specificarea informației de interes public solicitate, cu detalii suficiente și concludente, care să permită identificarea acesteia de către furnizorul de informații. (2) În cerere, solicitantul poate indica modalitatea preferată de comunicare a informației, conform art. 20 alin. (1). (3) Solicitantul nu este obligat să motiveze sau să justifice cererea sa. (4) Semnarea olografă sau electronică a cererii nu este obligatorie.

În temeiul art.19 din Legea nr.148 din 09.06.2023 privind accesul la informațiile de interes public, **informațiile de interes public se comunică solicitantului** din momentul în care sunt disponibile pentru a fi comunicate, dar **nu mai târziu de 10 zile de la data înregistrării cererii**.

(2) Termenul stabilit la alin. (1) **poate fi prelungit cu cel mult 7 zile** în cazul în care cererea este complexă sau se solicită un volum mare de informații, care necesită timp suplimentar pentru prelucrare. **Prelungirea are efect doar dacă solicitantul este informat despre aceasta în scris**, în interiorul termenului prevăzut la alin. (1) și cu indicarea motivelor prelungirii.

(3) În cazul conexării cererilor conform art.18, termenul de examinare și soluționare curge de la data înregistrării primei cereri înaintate de către solicitant.

(4) Cererile adresate verbal se soluționează imediat, în ziua înaintării, dacă informațiile solicitate sunt disponibile pentru a fi comunicate imediat. În cazul în care informațiile solicitate nu sunt disponibile pentru a fi comunicate imediat sau acestea sunt cu accesibilitate limitată, solicitantul este îndrumat să înainteze o cerere în formă electronică sau în scris, care va fi examinată și soluționată în termenele prevăzute la alin. (1)–(3).

În conformitate cu art. 23, alin. (5) din Lege, **refuzul de a înregistra sau a examina o cerere <u>se consideră drept respingere a cererii.</u>** Aceeași regulă **se aplică și în cazul nesoluționării unei cereri în termen legal.**

În temeiul art. 26 din Lege, (1) **Cauzele de contencios administrativ, intentate conform art. 25, se examinează și se soluționează în procedură scrisă, în termen de cel mult 3 luni de la data acceptării acțiunii.** (2) Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea reclamantului de a examina acțiunea în ședință publică. Judecătorul poate respinge o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt

necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată odată cu fondul. (3) Dacă există temeiuri rezonabile, judecătorul, prin încheiere motivată, poate prelungi termenul de judecare a cauzei cu cel mult 3 luni. Încheierea de prelungire a termenului de judecare a cauzei poate fi contestată odată cu fondul.

(4) Dacă instanța de judecată constată o încălcare a prevederilor prezentei legi, aceasta aplică furnizorului de informații o amendă în modul prevăzut la art. 28 și 29, prin hotărârea sau decizia în fond, indiferent dacă reclamantul a solicitat sau nu aplicarea acesteia. (5) Reclamanții au dreptul de a solicita și repararea prejudiciului material și/sau moral. (6) Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului articol. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare.

În ceea ce privește argumentele pârâtului întemeiate pe pretinsa nerespectare a condițiilor de depunere a cererii de furnizare a informației de interes public, instanța de judecată consideră eronată poziția sa de apărare, fiind întemeiată pe interpretarea eronată a normelor de drept, or, în conformitate cu art. 14, 15, 16 din Lege, cererea se înaintează furnizorului de informații și poate fi: a) transmisă în formă electronică, iar pentru cererea transmisă în formă electronică **nu este** necesară întrunirea cerințelor legale stabilite pentru documentele electronice, iar furnizorii de informații sunt obligați să primească cererile și să le înregistreze cel târziu în următoarea zi lucrătoare.

În cazul cererii transmise în formă electronică, furnizorul de informații este obligat să comunice solicitantului cel târziu în următoarea zi lucrătoare, prin aceleași mijloace, numărul și data înregistrării cererii. Cererea expediată prin poștă se consideră a fi depusă din momentul înregistrării acesteia de către furnizorul de informații.

În același sens, în temeiul art. 16 din Lege, solicitantul nu este obligat să motiveze sau să justifice cererea sa, iar semnarea olografă sau electronică a cererii nu este obligatorie. La fel, este pertinent și concludent faptul că, în temeiul art. 13 alin. (3) din Legea precitată, prevederile Codului administrativ se aplică numai în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi – **context în care autoritatea publică pârâtă, încălcând obligația prevăzută de Lege, de a examina și a furniza informația solicitată, în mod nejustificat și abuziv a impus solicitantului să motiveze și să justifice cererea sa.**

Astfel, în temeiul art. 8 din Legea nr. 148: (1) Accesul la informațiile de interes public poate fi limitat în corespundere cu criteriul proporționalității prevăzut la art. 9 dacă dezvăluirea informației va prejudicia: a) siguranța

publică; b) relațiile internaționale; c) prevenirea sau descoperirea infracțiunilor ori contravențiilor; d) efectuarea urmăririi penale; e) desfășurarea procedurii administrative sau judiciare; f) protecția datelor cu caracter personal; g) drepturile de proprietate intelectuală; h) secretul comercial.

(2) Accesul la informațiile de interes public este limitat și atunci când restricția este prevăzută expres de lege, inclusiv în cazul informațiilor ce constituie secret de stat, bancar sau medical – **circumstanțe care nu au fost invocate și argumentate de pârât în decizia de refuz.**

(3) **Prin derogare de la alin. (1) lit. f), este interzisă limitarea accesului la informațiile de interes public care constituie date cu caracter personal referitoare la activitatea profesională a agenților publici, în sensul Legii integrității nr. 82/2017, inclusiv:** a) numele și prenumele; b) funcția; c) studiile; d) experiența profesională; e) remunerația; f) conflictele de interese; g) sancțiunile disciplinare nestinse – **în acest context pârâtul nefiind în drept să invoce testul de proporționalitate.**

Astfel, furnizorului de informație îi este interzisă limitarea accesului la informațiile de interes public care constituie date cu caracter personal referitoare la activitatea profesională a agenților publici, în sensul Legii integrității nr. 82/2017, inclusiv: a) numele și prenumele; b) funcția; c) studiile; d) experiența profesională; e) remunerația; f) conflictele de interese; g) sancțiunile disciplinare nestinse, acțiunile și inacțiunile pârâtului fiind vădit nefondate și contrare prevederilor Legale.

În continuare, este întemeiat a reține că, în conformitate cu art. 28 din Legea nr. 148 din 09.06.2023, Constituie încălcări ale legislației privind accesul la informațiile de interes public, pasibile de sancțiune pecuniară, următoarele fapte: a) nepublicarea informațiilor de interes public prevăzute la art. 10; b) comunicarea incompletă a informațiilor de interes public; c) solicitarea unor plăți ilegale pentru comunicarea informațiilor de interes public; d) respingerea sau readresarea neîntemeiată a cererii; e**) refuzul neîntemeiat de a comunica informațiile de interes public.**

În speță avînd în vedere faptul că reclamantul Gunn Oleg s-a adresat cu petiție către Primarul or. Șoldănești prin care a solicitat expedierea în adresa reclamantului răspuns la petiția G-155/24 din 11 iunie 2024 și autoritatea publică în termenul stabilit de lege nu a informat reclamantul asupra solicitărilor formulate precum și faptul că autoritatea publică la numeroasele solicitări nu a expediat în adresa instanței dosarul administrativ, instanța concluzionează asupra admiterii cererii.

În temeiul art. 29 din aceeași Lege, (1) Pentru încălcările prevăzute la art.28, instanța de judecată aplică furnizorului de informații o sancțiune

pecuniară sub formă de amendă. (2) Amenda se stabilește în unități convenționale. O unitate convențională constituie 50 de lei. La aplicarea amenzii se ține cont de: a) gravitatea și durata încălcării constatate; b) consecințele încălcării constatate pentru reclamant; c) alte circumstanțe relevante.Instanța de judecată aplică furnizorului de informații: a) pentru încălcarea prevăzută la art.28 lit.a) – amendă de la 5 la 60 de unități convenționale; b) pentru încălcările prevăzute la art.28 lit.b)–d) – amendă de la 10 la 100 de unități convenționale; c) pentru încălcarea prevăzută la art.28 lit.e) – amendă de la 20 la 200 de unități convenționale. Amenda se încasează din contul furnizorului de informații și se virează în bugetul de stat. (6) Amenda se execută potrivit prevederilor Codului administrativ.

Astfel, în acest context, deoarece instanța de judecată constată o încălcare a prevederilor prezentei legi, încălcarea prevăzută la art.28 lit. e) din Lege, cu respectarea limitelor și principiilor individualizării amenzii aplicabile, având în vedere dispozițiile reținute supra, instanța de judecată consideră legal și întemeiat să aplice furnizorului de informații -Primăria Șoldănești pentru încălcarea legislației privind accesul la informațiile de interes public prin refuzul neîntemeiat de a comunica informațiile de interes public - sancțiune pecuniară sub formă de amendă în mărime de 10 unități convenționale (1 unitate convențională = 50 lei), care se încasează în bugetul de stat.

Compensarea cheltuielilor de judecată: În temeiul art.94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În ceea ce privește solicitarea reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată precizează că deși reclamantul a formulat cerința cu privire la încasarea cheltuielilor, ultimul nu a prezentat probe în acest sens, obligaţie impusă de art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă care prevede că, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Mai mult, în cererea de chemare în judecată nu este specificat cuantumul cheltuielilor de judecată suportate, nu se face referire la documentele justificative care ar indica suma acestora aferente soluţionării pricinii, iar în prezenţa vidului probator în acest sens, instanţa este în imposibilitate de a se expune asupra încasării acestora.

În conformitate cu art. art. 218, 224, 225 Cod administrativ, Legea nr. 148 din 9 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public și art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H o t ă r ă ş t e :

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de reclamantul Gunn Oleg împotriva Primarului or. Șoldănești cu privire la obligarea Primăriei or. Șoldănești să expedieze în adresa reclamantului răspuns la petiția G-155/24 din 11 iunie 2024 și încasarea cheltuielilor de judecată,- **se admite parțial.**

Se constată încălcarea art. 8, alin. (1) lit. a), art. 6 alin. (2), art. 9 alin. (2), art. 13 alin. (2) și art. 19 alin. (1) și (2) din Legea nr. 148 din 9 iunie 2023 privind accesul la informațiile de interes public.

Se aplică furnizorului de informații Primarul or. Șoldănești pentru încălcarea legislației privind accesul la informațiile de interes public prin refuzul neîntemeiat de a oferi răspuns petiției și de a oferi informațiile de interes public – sancțiune pecuniară sub formă de amendă în mărime de 10 unități convenționale (1 unitate convențională = 50 lei), ceea ce constituie suma de 500 (cinci sute) lei care se încasează în bugetul de stat. (art. 28 din Legea nr. 148 din 09.06.2023).

Amenda urmează a fi executată potrivit prevederilor Codului Administrativ.

Se obligă Primarul or. Șoldănești, să elibereze reclamantului Gunn Oleg răspuns la petiția G-155/24 din 11 iunie 2024.

În rest cerința ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare se respinge ca neîntemeiată.

Se explică că, hotărârile în fond se motivează în scris în termen de 45 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de apel depuse în termen sau în termen de 45 zile lucrătoare de la depunerea unei cereri de motivare a hotărârii. Cererea de motivare a hotărârii se depune în termenul de decădere de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, în temeiul art. 226 alin. (2) Cod administrativ al RM.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Orhei sediul Central.

Preşedintele şedinţei, judecător /semnătura/
Alina BALAN

Copia corespunde originalului
Alina BALAN